

انسان جهاد مشاوره انسان گلستان

انگاه کز بد کاوس

تعیین گونه‌ای آیمریا در شترهای شهرستان پارس آباد منطقه مغان

زمان بهزاد اجیرلو^{۱*}، موسی توسلی^۲

*۱- دانشجوی کارشناسی علوم آزمایشگاهی دامپزشکی، ۲- استاد تمام، گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه ارومیه

Behzad.zaman2012@gmail.com

چکیده

شتران از هزاران سال پیش در تامین نیازهای جوامع انسانی از جمله غذا و انرژی دخیل بوده‌اند و اهمیت بسیار زیادی در اقتصاد پرورش دهندگان و روستا نشینان از جهت تولید شیر و گوشت و همچنین بارکشی داشته‌اند. این حیوان به دلیل شرایط فیزیولوژیکی بدنی، دامی مناسب برای استفاده در شرایط آب و هوایی سخت می‌باشد. عفونتهای انگلی به دلیل کاهش تولید شیر، گوشت و پشم باعث بروز مشکلات و محدودیتهایی در تولیدات و کارایی این دامها می‌شوند. بیماری حاصل از یک تک‌یاخته داخل سلولی به نام آیمریا می‌باشد که در تمام حیوانات از جمله شتر دیده می‌شود، کوکسیدیوز با علائم لاغری، کاهش وزن، کاهش اشتها و اسهال که در مواقعی خونی است مشاهده می‌شود. در این مطالعه تعداد ۲۵ نفر شتر دو کوهانه از منطقه پارس آباد مغان به صورت تصادفی انتخاب شدند و از آنها نمونه مدفوع گرفته شد و به آزمایشگاه انگل‌شناسی منتقل شدند و به روش شناسایی (کلیتون لین) مورد بررسی قرار گرفتند. این مطالعه نشان داد که ۱۳ نمونه (۵۲ درصد) به اووسیست آیمریا آلوده بودند. نمونه‌ها بامیکروسکوپ، بررسی مورفوبایومتریک و با استفاده از کلید تشخیص (کافمن ۱۹۹۶، هنریومانسون ۱۹۳۲، پورساد ۱۹۶۰) مورد ارزیابی قرار گرفتند و گونه‌های آیمریا مشخص شدند که شامل: آیمریا کملی (۵۸/۲) و آیمریا پیلردی (۴۱/۸) بودند. در مورد بیماری زایی آیمریا در شتر بایستی یاد آور شویم که شترهای جوان بیشترین آلودگی را نشان می‌دهند و بیشتر مستعد بیماری‌اند که به صورت لاغری مفرط علائم را بروز می‌دهند. با داشتن یک برنامه هدفمند برای کنترل کوکسیدیوز در شتر، ما شاهد پیشرفت در صنعت پرورش شتر خواهیم بود.

واژگان کلیدی: آیمریا، شتر، دوکوهانه، اووسیست، پارس آباد مغان

مقدمه

شتران از هزاران سال پیش در تامین نیازهای جوامع انسانی از جمله غذا و انرژی دخیل بوده اند و اهمیت بسیار زیادی در اقتصاد پرورش دهندگان و روستا نشینان از جهت تولید شیر و گوشت و همچنین بارکشی داشته اند. این حیوان به دلیل شرایط فیزیولوژیکی بدنی، دامی مناسب برای استفاده در شرایط آب و هوایی سخت می باشد. عفونتهای انگلی به دلیل کاهش تولید شیر، گوشت و پشم باعث بروز مشکلات و محدودیت‌هایی در تولیدات و کارایی این دامها می‌شوند، انگل آیمیریا (*Eimeria*) در سلسله پروتوزوا (*Protozoa*) شاخه آپی کمپلکسا (*Apicomplexa*)، رده اسپوروزوا (*Sporozoa*)، زیر رده کوکسیدیا (*coccidian*)، راسته ائوکوسیدیا (*Eucoccidia*)، زیر راسته آیمیرینا (*Eimerina*)، و خانواده آیمیریده (*Eimeriidae*) می باشد (۱ و ۲). انگل‌های مربوط به زیر راسته آیمیرینا جزو انگلهای داخل سلولی بافت روده بوده و دوتکثیر غیرجنسی (شیزوگونی) و جنسی (گامتوگونی) را دارند که در مورد جنس آیمیریا هر دو مرحله در بدن یک میزبان انجام می‌گیرد (۲). اووسیت این انگل کم و بیش مدور یا بیضی شکل است که در مرحله بلوغ دارای چهار اسپروسیست می باشد که هرکدام از آنها دو اسپوروزوئیت دارند، اووسیست به هنگام دفع نارس بوده که برای بلوغ بایستی مدتی در خاک بماند (۳). کوکسیدیاها مهم در شتر شامل: آیمیریا کملی (*E. camel*)، آیمیریا درومداری (*E. dromedarii*)، آیمیریا پیلردی (*E. pellerdyi*)، آیمیریا راجستانی (*E. rajastani*)، آیمیریا باکتریانی (*E. bactrian*) (۴ و ۵)، علایم بالینی، شدت و ضایعات ناشی از کوکسیدوز متغیر است و شدت بیماری کیلینیکی به مقدار اووسیست بلعیده شده بستگی دارد، و با علایم لاغری، کاهش وزن، کاهش اشتها و اسهال که در مواقعی خونی می باشد مشاهده می شود. مهمترین راه انتقال از یک دام به دامی دیگر مدفوعی-دهانی می‌باشد (۹).

مواد و روش کار

منطقه مورد تحقیق در این مطالعه، شهرستان پارس آباد منطقه مغان بود که از پاییز ۸۳ تا مرداد ۸۴ صورت پذیرفت. در مجموع ۲۵ نفر شتر دو کوهانه به صورت تصادفی انتخاب شدند و از آنها نمونه مدفوع گرفته شد و پس از درج مشخصات حیوان از قبیل جنس، سن، شماره نمونه روی ظروف نمونه گیری به آزمایشگاه انگل شناسی منتقل شدند در این تحقیق از روش شناور سازی برای مدفوع استفاده گردید (۶). وزن مخصوص اووسیست آیمیریاها، غالباً کمتر از ذرات معمول در مدفوع است، از این رو به آسانی می توان با استفاده از روش مذکور آیمیریاها را جدا کرد ابتدا ۳ گرم مدفوع در ۴۲ سانتیمتر مکعب آب مقطر حل شده و با الک ۱۰۰ صاف گردید. ۱۵ سانتیمتر مکعب از محلول صاف شده در لوله

آزمایش ریخته و در سانتی‌فیوژ با دور ۲۰۰۰-۱۵۰۰ به مدت ۵ دقیقه سانتی‌فیوژ شد. سپس محتویات رویی لوله آزمایش خالی شد تا رسوب حاوی مدفوع و اجرام انگلی در آن باقی بماند. در مرحله بعد با وارد آوردن چند ضربه به انتهای لوله یا با استفاده از پی پت پاستور استریل، مدفوع از انتهای لوله جدا می‌گردید. سپس تا نصف لوله محلول شناورسازی شکر اشباع در لوله ریخته و انگشت شست را روی در لوله گذاشته و آرام ۷-۸ بار لوله سر و ته می‌گردید تا رسوب کاملاً در شکر اشباع حل شود. بعد لوله کاملاً با مایع شناور سازی پر می‌شد تا سرلوله به حالت محدب در آید (۳). بعد لامل چهار گوش های روی لوله طوری قرار می‌گرفت تا حباب هوا تشکیل نشود. سپس لامل را با سه انگشت برداشته و روی لام گذاشته و در زیر میکروسکوپ نوری با بزرگنمایی ۱۰ و ۴۰ و به صورت زیگزاگ و میدانی تمام سطح لامل بررسی گردید. در صورت وجود آلودگی جهت شناسایی گونه انگل، اندازه اوسیست تعیین شد. برای این کار از میکرومتر های چشمی استفاده شد و قطر طولی و عرضی اوسیست بر حسب میکرون به دست آمد و براساس آن و سایر مشخصات، گونه‌ی آیمیریا مشخص گردید. در ضمن تعداد اوسیستها در هر گرم مدفوع ثبت شد (۴ و ۷).

جهت اسپورله نمودن مدفوع به ۳۰ سی سی بیکرمات پتاسیم ۲/۵ درصد، ۵ گرم مدفوع اضافه نموده و در انکوباتور ۲۵ درجه سانتیگراد قرار گرفت. هر ۱۲ ساعت یکبار محیط کشت را به هم زده و با پیپت پاستور هوادهی می‌شد. در ضمن هر ۶ تا ۱۲ ساعت یکبار محیط از نظر اسپورله شدن اوسیست ها کنترل می‌شد، به این صورت که با پیپت پاستور از محیط کشت مقداری نموده برداشت و روی لام قرار داده و لامل را روی آن گذاشته و در زیر میکروسکوپ با بزرگنمایی ۱۰۰ اوسیستها از نظر اسپورله شدن (تشکیل اسپوروسیست داخل اوسیست) بررسی و در صورت مثبت بودن زمان آن یادداشت می‌شد. زمانی که ۵۰ درصد کل اوسیتهای موجود اسپورله شدند به عنوان زمان اسپورزایی در نظر گرفته می‌شد. زمان اسپورزایی، اندازه، رنگ، شکل و چگونگی دیواره اوسیست، وجود یا عدم وجود دریچه، اندازه اسپوروسیست ها، باقیمانده اوسیستی، دانه قطبی و سایر معیارها در تشخیص گونه های مختلف آیمیریا مورد استفاده قرار گرفت (۲ و ۷ و ۸).

یافته ها

از مجموع ۲۵ نفر شتر آزمایش شده، ۱۳ نمونه (۵۲ درصد) به او سیست آیمیریا آلوده بودند. نمونه ها با میکروسکوپ، بررسی مورفوبایومتریک و با استفاده از کلید تشخیص (کافمن ۱۹۹۶، هنری و مانسون ۱۹۳۲، پورساد ۱۹۶۰) مورد ارزیابی قرار گرفتند و گونه های آیمیریا مشخص شدند که شامل: آیمیریا کملی (۵۸/۲)، آیمیریا پیلردی (۴۱/۸) بودند. براساس مشاهدات میکروسکوپی در موارد نمونه های مدفوع مثبت آلوده، کمترین مقدار اوسیست دفع شده ۲ عدد و

معاون علمی و فناوری ریاست جمهوری، معاونت پژوهشی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، موسسه تحقیقات علوم دامی ایران، بنیاد ملی تحقیقات ایران

بیشترین مقدار اووسیست دفع شده ۳۵۵ عدد مشاهده گردید، کشت مدفوع و ارزیابی اندازه شکل اووسیستها، وجود یا عدم وجود دریچه، اندازه اسپوروسیستها و سایر معیارهای تشخیصی گونه‌های مختلف آیمریا ملاک تشخیص گونه‌ها بود، زمان اسوریلاسیون برای آیمریا کملی ۱۵ روز و برای آیمریا پیلری ۷ روز تعیین شد.

نتیجه گیری و پیشنهادات

در مورد بیماریزائی آیمریا در شتر باید یاد آور شویم که شترهای جوان بیشتر آلودگی را نشان می دهند و بیشتر مستعد آلودگی اند که به صورت لاغری مفرط بروز می دهند. با توجه به اینکه در بین دامداران و پرورش دهندگان این دام اهمیت درمان در سطح پایین تری قرار دارد و اصولاً دامداران رغبتی برای مبارزه و پیشگیری از خود نشان نمی دهند، در صورت داشتن یک برنامه هدفمند جهت کنترل کوکسیدوز در شتر، ما شاهد پیشرفت در صنعت پرورش شتر خواهیم بود.

References:

- 1- Gres, V., Voza, T., Chabaud, A., Landau, I.(2003). Coccidiosis of the wild rabbit (*Oryctolagus cuniculus*) in France. *Parasite* 10: 51-57.
- 2- Tavassoli, M. (2006) *Diagnostic veterinary Parasitology* 2th ed, Urmia university publications , pp: 25-77 & 387- 444.
- 3- Soulsby, E.J.L. (1986) *Helminthes , arthropods and protozoa of domesticated animals* , 7th ed, Saunders: W.B. company USA , pp: 594-613.
- 4-Kaufmann, J. (1996). *Parasitic infections of domestic animals*. Bir khauer verlog, Germany, Pp. 262-263.
- 5- Lewine, N.D. and Ivens, V. (1986). *The coccidian parasites (Protozoa, Apicomplexa) of Artiodactyla*. University of Illinois Press, Urbana, USA. p. 65.
- 6- Tavassoli, M. (2006) *Diagnostic veterinary Parasitology*, 2th ed, Urmia university publications , pp: 25-77 & 387- 444.
- 7- Hendrix, C.M.(2007) *diagnostic veterinary parasitology* 387-420.
- 8- Levine, P.H., Norman, D. (1985) *Veterinary protozoology*, 2th ed. , Saunders: W.B. company USA , 125-133.
- 9-Kasim, A.A., Hussein, H.S. and Al-Shawa, Y.R. (1985). *Coccidia in camels (Camelus dromedarius) in Saudi Arabia*. *Journal of Protozoology* 32: 202-203.